

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Defectus consolationis spiritualis vnde proueniat. XXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

curæ, aut fraternæ necessitatis commissione, quædam otiosa verba vel superflua, per fragilitatem coguntur admittere, quanto minus qui nullo tenentur vinculo sollicitudinis alienæ?

28. *Communiter silere magis indigemus, quam loqui.*

Communiter omnes plus indigemus silere quam loqui: & verè pauci sunt, qui ad loquendum tam tardi sunt, ut violentia indigeant. E contratio verò, multa violentia opus habemus, ut raro vel pauca loquamur. Nam loqui & fabulari secundum naturam est, sed silere, contra carnem, quæ exterioribus & secularibus pasci delectatur rumoribus. Potest tamen fieri, ut homini sepe contrarium sit loqui, & maximè cum intrinsecus visitatur & compungitur, atque amore aut terrore eruditur, ne tantam gratiam per negligentiam amittat.

29. *Defectus consolationis spiritualis unde veniat.*

Vbi multa
verba, ibi
egetas.

Hinc etiam potest esse signum, quòd parvam habemus interiore consolationem; quia tam facilè & frequenter querimus exteriorem. Et ideo non meremur diuinam accipere, quia libenter admittimus humanam & caducam, quam oporteret nos potius fastidire. Quam si perfecte & perseveranter non valet quis abicere, studeat saltem paulatim ad altiora & meliora transire.

30. *Silendum est magis in deuotis temporibus & festiuitatibus.*

Bene deceret religiosum, quibusdam deuotis temporibus anni, sicut in aduentu Domini & in quadragesima, & quibusdam aliis diebus, scilicet sextis feriis, abstinere se a colloquiis, quanto strictius posset. Intuper arripienda esse maior custodia cordis & oris pariter in vigiliis, & magnis festiuitatibus Sanctorum, quatenus debita reuerentia & digna (quantum status suus permiserit) præparatus ad festa ventura, mereretur in die sancto sanctissimum dominici corporis & sanguinis sacramentum, desiderio magno gaudioque sincero suscipere.

31. *De communionem.*

Conuenit enim illo præcipuè die, quo Christum sacramentaliter suscepimus ad hospitium cordis nostri, sacratori nos insistere custodig, & saltem vnum latum diem cum ipso ducere, qui multis diebus & horis ab eius amplexu distrahimur. Nò esset nimis mirum, si tunc anima deuota cum eo esset tota, quando & ipse non dimidiatus, sed totus ad eam venire dignatus est Christus.

31. *Conti.*